

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 13 iulie 2018 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului

Lanovoi Alexandr XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) decizia Curții de Apel Chișinău din XXXXX, în baza art. 190 alin. (4) Cod penal la 7 ani și 8 luni închisoare;

2) sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din XXXXX, în baza art. 317 alin. (1), 85 Cod penal, la 3 ani închisoare.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.01.2018 - 27.04.2018,
instanța de apel: 06.06.2018 - 30.10.2018,
instanța de recurs: 08.02.2019 - 13.03.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 13 iulie 2018, Lanovoi Alexandr a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, din data reținerii, cu includerea în acest termen a perioadei deținerii în stare de arest de la 17.07.2017 până la 09.02.2018.

De la inculpat s-a încasat în folosul lui XXXXX prejudiciul material în mărime de 756.348 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Lanovoi A., aflându-se în închisoarea din or. Soroca, str. Vasile Stroiescu, 38, unde își ispășea pedeapsa sub formă de închisoare, în perioada de timp cuprinsă între anii 2014 - 2016, acționând intenționat, cu scopul însușirii bunurilor ce aparțin altei persoane, sub pretextul soluționării chestiunii ce ține de eliberarea cet. Copaceanu O. înainte de termen de la executarea pedepsei sub formă de închisoare pentru comiterea infracțiunilor de tâlhărie și omor, prin înșelăciune, în mai multe tranșe, în numerar și prin transfer bancar, prin intermediul lui Miachișev V., care se aflându-se în sec. Ciocana, mun. Chișinău, a acționat la rugămintea primului fără cunoștință de cauză, a însușit de la XXXXX bani în sumă de 756.348 lei, cauzându-i o daună materială în proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut, că în jurisprudența CtEDO, cauza Mihaes vs. Franța (25.05.1998) cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă în persoană în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat, că reclamanta prin propria sa voință și în mod neechivoc a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În circumstanțele date, având în vedere faptul că inculpatul refuză nejustificat de la prezentarea în instanță, instanța a considerat refuzul inculpatului de a participa la ședințele de judecată drept exercitare, de către acesta, a dreptului de a refuza înfățișarea în fața instanței de judecată și dreptului în oferirea declarațiilor, prevăzut de art. 66 alin. (2) pct. 8) Cod de procedură penală.

Constatând că inculpatul se ascunde, refuzând să se prezinte la ședințele de judecată, fiind anunțat în căutare, instanța a dispus în temeiul normelor precitate continuarea ,examinării cauzei în lipsa inculpatului. Or, prin prisma prevederilor art. 20 Cod de procedură penală urmează a fi examinate în termene rezonabile, având în vedere eschivarea inculpatului de a se prezenta în fața instanței judecătorești, în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, cât și a jurisprudenței menționate a CtEDO, instanța de judecată a dispus judecarea cauzei penale în lipsa inculpatului, ultimul fiind în ședința de judecată apărat de avocatul desemnat prin decizia CNAJGS, Druță Boris.

Fiind recunoscut si audiat în calitate de învinuit, Lanovoi A. vina în cele incriminate nu a recunoscut-o și a declarat că în anul 2013, în timp ce își ispășea pedeapsa în Penitenciarul din or. Soroca, a început a comunica cu Copaceanu O., care la fel își ispășea pedeapsa pentru infracțiunea de omor și tâlhărie. Ulterior, între Lanovoi A. și Copaceanu O., au apărut niște relații de prietenie. Aproximativ

în luna decembrie 2013, Copacean O., l-a întrebat dacă ar putea să-i găsească o persoană care ar putea primi anumite sume de bani la libertate și pe care să le transmită persoanelor pe care le va indica. Tot Copacean O., i-a mai comunicat, că are o prietenă în Italia, care va transfera mijloacele bănești. Personal Lanovoi Al-dr urma să primească un anumit procent care varia în dependență de suma ce urma să fie transferată. Lanovoi A. i-a comunicat, că cunoaște o asemenea persoană, ulterior contactându-l pe cumătrul său Miachișev V., căruia i-a explicat că a apărut necesitatea de a merge și a ridica diferite sume de bani, pe care ulterior le va transmite diferitor persoane, la solicitare. Lanovoi A., a decis să se adreseze anume lui Miachișev V., din simplu motiv, că era cu ultimul în relații de prietenie și avea încredere deplină în acesta. De la Copacean O. a aflat că prietena se numește XXXXX, căruia urmau să-i comunice, că a apărut posibilitatea de a fi eliberat înainte de termen prin intermediul unui cunoscut de-al lui Lanovoi A. Ulterior, prin intermediul rețelei "Skype", împreună cu Copacean O., personal a făcut cunoștință cu XXXXX, căreia i-a fost prezentat ca persoana prin intermediul căreia se va hotărî problema eliberării înainte de termen. Cu XXXXX, a discutat personal doar o singură dată. Deja la începutul lunii ianuarie 2014, Lanovoi A. a aflat de la Copacean O., că XXXXX, a dat acordul la transferul primei tranșe. Despre ce sumă de bani a discutat Copacean O. cu XXXXX, el nu cunoștea. Care a fost suma primului transfer, Lanovoi Al-dr nu-și mai amintește, dar pe parcursul anului 2014, regulat aproximativ o dată de două ori pe săptămână erau transferate diferite sume de bani în valută străină "euro". Sumele variau între 500 și 2000 euro. Bani erau ridicați de către Miachișev V., care anterior era contactat de Lanovoi A. sau de Copacean O. și care comunica codul și locul de unde urma să ridice banii. După primirea transferului, Lanovoi A. sau Copacean O., îl contactau pe Miachișev V., care la rândul său transmitea banii persoanelor trimise de către Copacean O. și Miachișev V.

Pe parcursul unui an, de către XXXXX, au fost transmiși aproximativ 40000 euro. Din suma nominalizată, aproximativ 15000 euro, au constituit onorariul lui Lanovoi A. Din suma nominalizată aproximativ 5000 euro constituia procentul lui Miachișev V., pentru serviciile acordate, o anumită sumă, a fost transmisă lui Ivanova O., concubina lui Lanovoi A. Bani au fost transmiși fie prin transfer bancar sau personal la întâlnire cu Ivanova O. de către Miachișev V. Bani au fost transmiși lui Ivanova O., pentru îngrijirea copiilor iar adevărata proveniență a banilor nu o cunoștea. Lanovoi A., i-a comunicat-că banii sunt din afacerea cu produse lemnoase pe care o desfășoară cu Miachișev V. Deja în luna august 2015, Lanovoi A. și-a ispășit pedeapsa și a ieșit la libertate, personal continuând discuția cu XXXXX, care i-a mai transferat suma de 1700 euro. O parte din suma dată a păstrat-o Lanovoi A., iar o parte din bani i-a transmis lui Copacean O., la solicitarea acestuia, prin intermediul persoanelor pe care le-a trimis. Tot din banii transferați, la solicitarea sa, Miachișev V., a procurat două automobile. Unul de marca "Mercedes" care i-a revenit lui Lanovoi A. și pe care

a început să-l exploateze iar al doilea de model "BMW", pe care Lanovoi A., l-a dăruit lui Ivanova O. Deja aproximativ în luna noiembrie 2015, Lanovoi A. a început să fie contactat de către XXXXX, care motivând că nu a soluționat problema lui Copacean O., a solicitat restituirea sumei de 40.000 euro. Inițial Lanovoi A., i-a comunicat că este necesar să mai aștepte o perioadă și totul se va rezolva. Mai apoi Lanovoi A., l-a contactat pe Copacean O., căruia i-a solicitat să discute cu XXXXX, și să o convingă să aștepte, însă Copacean O., a refuzat spunându-i să se clarifice singur. Deja Lanovoi A., de fiecare dată încerca să o liniștească pe XXXXX, promițându-i că va întoarce banii, ea devenind tot mai agresivă, amenințându-l că se va adresa la politie. Ulterior Lanovoi Al-dr a aflat de la Miachișev V., că și el este amenințat. Deja în luna august 2016, Lanovoi A. a fost telefonat de către Miachișev V., care i-a comunicat că a fost maltratată de persoane necunoscute și i-au fost cauzate leziuni corporale. La moment Lanovoi A., i-a promis lui Miachișev V., că va căuta surse pentru a întoarce datoria dar nu s-a ținut de cuvânt.

Fiind audiată în ședința de judecată partea vătămată XXXXX a declarat că cu inculpatul nu sunt în careva relații. La moment este angajată la muncă în Italia. În luna decembrie 2015, a înregistrat căsătoria cu Copacean O. Persoana în cauză la moment își ispășește pedeapsa în penitenciarul din or. Leova, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 și art. 188 Cod penal. Este condamnat la 18 ani de privațiune dintre care a ispășit doar 6 ani. Anterior până la oficializarea căsătoriei, XXXXX comunica cu Copacean O., și de câteva ori a fost la penitenciar. Discutând cu Copacean O. problema dosarului în baza căruia este condamnat, i-a spus că trebuie să achite prejudiciul material și moral în mărime de 30000 euro, deoarece până nu se va achita prejudiciul nu se va putea soluționa nimic. A fost telefonată de o persoană, care s-a prezentat ca Lanovoi A. și care i-a comunicat că urmează să-i transfere suma de 5000 euro. Datele de anchetă pe numele cui urmau să fie transferați banii tot el le-a transmis. Astfel, urma să transmită suma de 30000 euro pentru a acoperi prejudiciul și 10.000 euro pentru serviciile avocatului și despre aceste sume cunoștea și soțul ei, Copacean O. Totodată, ca să se convingă despre existența prejudiciului, a fost la avocatul părții vătămate pe dosarul soțului Digore E., care i-a confirmat că prejudiciul material este de circa 4600 euro, iar prejudiciul moral este de 25000 euro. În urma acestei discuții a ajuns la concluzia fermă că trebuie să achite prejudiciul pentru a fi posibilă rezolvarea problemei soțului. În ianuarie 2015 a început să transfere banii, prima tranșă constituind 5000 euro, care au fost transferați pe numele lui Miachișev V. prin bancă. Ulterior, XXXXX, a mai transmis de trei ori câte 5000 euro, tot la solicitarea lui Lanovoi A., pe numele persoanelor indicate tot de el. Până în luna septembrie 2015, XXXXX a transferat suma de 40.000 euro din care 10.000 a fost nevoită să le dea pentru cheltuielile curente suportate de Lanovoi Al-dr, la insistența acestuia. Deja Lanovoi A., a devenit tot mai insistent și continua sub diferite pretexte să ceară bani de la XXXXX În ultima perioadă, ea

conștientizat deja că banii au fost însușiți de către Lanovoi A., împreună cu Miachișev V., dar nu s-a adresat la nimeni din cauză că mai avea o speranță că va obține restituirea prejudiciului. XXXXX, a comunicat, că periodic îl telefona pe Lanovoi A., la numărul de telefon 062088658 și pe Miachișev V., la numărul de telefon 069776633 și le solicita restituirea banilor dar în zadar, că aceștia promiteau că vor restitui mijloacele bănești primite dar niciodată nu-și țineau promisiunea, Lanovoi A. ulterior a dispărut. În septembrie - octombrie 2015, Lanovoi A. i-a comunicat că problema s-a soluționat și că pe soțul ei urmează să-1 epateze de la Soroca la Chișinău, iar pentru asta trebuie să-i transmită 300 euro. Atunci i-a spus că nu mai trimite nimic. Lanovoi A. a trimis multe mesaje la adresa ei, s-a jurat pe soție, pe mama sa, și crezându-l a mai trimis bani în sumă de 400 euro prin intermediul lui Cătărau V. I-a sunat lui Cătărau V. și i-a spus să nu transmită banii până când nu va confirma ea. Vitalie s-a întâlnit cu Lanovoi A., au discutat, a înțeles că ultimul este un escroc, și i-a zis cum a putut să-i transmită așa sumă de bani lui acestuia. Ulterior de câte ori l-au contacta pe Lanovoi A., acesta nu mai ieșea la întrevederi, găsind diferite pretexte. A concretizat că aproape toți bani i-a transferat lui Lanovoi A. prin intermediul lui Miachișev V., atât prin bancă, cât și prin intermediul persoanelor cunoscute, prin șoferul de la rutieră. Când a început a transfera banii nu știa că Lanovoi A. este la pușcărie.

Fiind audiat în ședința de judecată martorul Miachișev V. a declarat că cu partea vătămată nu sunt rude și la moment nu sunt în nici o relație. Nici cu Lanovoi A. la fel nu sunt în nici o relație, nu sunt rude. Lanovoi A., pe cale de convingere, l-a rugat să transmită banii dintr-un loc în altul și i-a promis că nu este nimic criminal, pentru a purta răspundere penală. I-a spus doar să ia banii și să-i transmită mai departe până la urmă l-a convins și de aceea el se află în situația aceasta. Nu știa de la cine ia banii, dacă ar fi știut nu se apuca să-l ajute. Nici XXXXX nu o cunoștea, nu a comunicat cu ea până ce nu venit ea în Chișinău, nici prin telefon nici prin mesaje telefonice. După ce a vorbit cu XXXXX, a refuzat să îl mai ajute pe Lanovoi A. Nu ține minte perioada în care Lanovoi A. s-a adresat la el să-l ajute, dar a fost cu trei ani în urmă. I-a cerut datele de anchetă și l-a rugat să primească niște bani transferați de o persoană, care se află peste hotare, fără a indica vreun nume, spunându-i că banii sunt iară careva probleme, sunt pentru rezolvarea problemelor din penitenciar. Cea mai mare parte din bani îi transmitea soției lui Lanovoi A., Ivanova T. Cunoaște că au un fecior comun. Iar altă parte mai mică de bani, îi transmitea la niște oameni, care veneau din partea lui Lanovoi A. Până la momentul transmiterii banilor nu o cunoștea pe Ivanova T., nici pe ceilalți oameni, cărora le transmitea banii. O parte din bani i-a transmis lui Ivanova T. prin transfer, iar altă parte i-a transmis direct în mână. Se întâlnea cu Ivanova T. or în mun. Chișinău, or în r-nul Anenii Noi. Banii îi primea de la XXXXX prin BC "Victoriabank" și BC "Fincombank", sumele erau până la 1000 euro. De trei ori a fost la Glodeni și a primit bani de la persoane

necunoscute, pentru primirea cărora nu a semnat nici un document. În total a primit de la XXXXX aproximativ 30.000 euro. Când a venit XXXXX în Moldova, l-a întrebat dacă are încredere în Lanovoi A., dar la acel moment nu înțelegea ce se întâmplă, deoarece nu cunoștea despre înțelegerile lor. După un timp, XXXXX l-a sunat și s-a plâns că Lanovoi A. îi este dator cu bani și l-a rugat să vorbească cu el ca să-l convingă să îi întoarcă banii. A vorbit cu Lanovoi A. și i-a spus să-i întoarcă banii lui XXXXX, deoarece se primește că l-a amăgit și pe dânsul. Declară că Lanovoi A. l-a rugat să-i transmită bani și lui Caterneac N., care îi este cunoscut și cu care se întâlneau în sec. Ciocana, în fața magazinului ” Green Hills”. Când Lanovoi A. a fost eliberat din detenție s-au întâlnit și i-a transmis 500 euro, deoarece l-a rugat să-l ajute. La moment nu cunoaște dacă Lanovoi A. i-a întors banii lui XXXXX Din banii primiți a cheltuit doar pentru deplasările la Glodeni și la Tiraspol, i-a spus lui Lanovoi A. că nu va pleca din contul său. În rest, nu a primit nimic din anii pe care i-a primit de la XXXXX

Fiind audiat martorul Copacean O., în ședința de judecată a declarat că cu Lanovoi A. nu sunt în nici o relație, partea vătămată XXXXX îi este soție. Undeva în anul 2013, fiind deținut în Penitenciarul din Soroca, s-au cunoscut cu Lanovoi A., care la fel ispășea pedeapsa. Cunoșcându-se mai în de aproape, discutau pe diferite teme, respectiv au ajuns la cauza sa, adică la dosarul său, din ce cauză este condamnat. După o perioadă de timp printre altele vorbind, Lanovoi A. i-a spus că este o posibilitate de a-l ajuta, știind că are și prejudiciu de achitat, i-a zis că poate să-l ajute și dacă are dorință și puțință. I-a spus că dorință are, dar puțință nu. Dar i-a spus că are o prietenă și o să vorbească cu ea și va vedea. Ulterior fiind la întrevvedere cu viitoarea soție, XXXXX, au discutat despre cauza dată, i-a povestit puțin, la care XXXXX a spus să îi dau date ca să i-a legătura, și să vadă ce se poate de făcut. Deja după întrevvedere a vorbit cu Lanovoi A. din nou, i-a povestit aproximativ despre cele vorbite cu Tatiana și i-a dat niște date de contact pentru ca Tatiana să i-a legătură și să se intereseze. I-a dat lui Lanovoi A. datele de contact ale Tatianeii. Aceasta fiind toată discuția lor. Respectiv, deja în timpul următor nu a mai vorbit cu Lanovoi A. despre aceste lucruri, deoarece nu a crezut că se va primi ceva. Venind la întrevvedere cu soția, a înțeles de la ea că transmitea niște de sume de bani, dar amănunte nu știa, deoarece se gândea să îi facă o surpriză și nici el nu s-a aprofundat. Tot în acea perioadă, în anul 2015 aproximativ, la întrevvedere, XXXXX spunea că se transmitea niște sume, și nici el nu credea că e posibil. La întrevvederile de la urmă, în perioada din anul 2015, a aflat că i s-a transmis lui Lanovoi A. o sumă de aproximativ 40.000 euro și deja rămâne să aștepte rezultatul. Alte circumstanțe nu cunoaște. La fel a declarat că nu este la curent dacă Lanovoi A. a făcut ceva în urma încasării acestei sume. Nu s-a rezolvat nimic, pe marginea dosarului său personal. Din persoanele care au mai luat bani nu cunoaște pe nimeni absolut, nu este la curent. După ce Lanovoi A. a luat această sumă, nu s-a schimbat nimic în situația sa, nici nu știe nimic. Când a discutat cu Lanovoi A., nu au vorbit despre careva sumă concretă. Susține

că o crede pe soția sa că i-a transmis banii lui Lanovoi A. Cu Lanovoi A. nu a vorbit și nu știe dacă i-au fost transmiși bani. Soția i-a spus că merge vorba despre o surpriză, deja la urmă i-a spus că i-a transmis lui Lanovoi A. banii. Surpriza consta în ceea ce să achite prejudiciul și să găsească un avocat ca să îl scoată din detenție. A fost o perioadă când a stat în Soroca mult timp, apoi crede că Lanovoi A. s-a eliberat. Cu el nu a vorbit despre acest lucru. Doar i-a dat lui Lanovoi A. datele soției sale, dar nu a știut despre ce surpriză merge vorba, deja el a aflat mai târziu. A avut discuții cu Lanovoi Al-dr referitor la chestiile acestea, i-a dat datele, dar nu știa că se face ceva, cu Lanovoi Al-dr nu a vorbit despre așa ceva. I s-a spus mai înainte că se transmit ceva bani de către XXXXX, ce i-a confirmat și Tatiana, dar nu s-a aprofundat. Nu intuia că soția sa va fi amăgită de Lanovoi A. Din sumele transmise de XXXXX nu a ajuns nimic categoric la dânsul. Tatiana este soția sa, nu ar putut face așa ceva, or dacă ar fi avut nevoie de ceva, îi spunea direct despre cele necesare.

Martorul Caterneac N., în ședința de judecată a declarat că pe Lanovoi A. îl cunoaște, erau prieteni, dar nu sunt în relații de rudenie. Se cunosc din anii 1997-1998 cu Lanovoi A. și s-au împrietenit. Lanovoi Al-dr i-a sunat de câteva ori ca să meargă către cumătrul său, Meachișev V. pentru a lua niște bani ca să cumpăr niște produse. A doua oară i-a spus să îi transmită niște bani unei fete lângă magazinul Busuioc. A venit la locul stabilit și i-a transmis banii unei fete, deși nici nu știa cine este și ce sumă i-a transmis. Banii i-au fost transmiși de către Miachișev V., nu ține minte ce suma de bani i-a transmis fetei, nu ține minte nici cum o chema pe doamnă. Lua banii de la locul de muncă al lui Miachișev V., la baza unde activa, și de câteva ori a luat banii la magazinul "Green Hills" de pe str. Alecu Russo. Mai mulți bani nu a mai transmis, doar a cumpărat niște produse și le-a transmis prin colet lui Lanovoi A., altă dată - altei persoane indicată de Lanovoi A. Se cunoștea superficial cu concubina lui Lanovoi A., dar i-a transmis banii altei doamne. De la aceasta doar i-a fost achitat taxiul. Lucra într-o companie de taxi și lua banii doar pentru cheltuielile cu taxiul. Nu cunoștea persoanele indicate de inculpat căroră le transmitea banii. A transmis sume de bani de vre-o 4-5 ori la solicitarea lui Lanovoi A. Tot de atâtea ori a luat produse și bani de la Miachișev V.

Vinovăția inculpatului în comiterea faptelor prejudiciabile se mai confirmă și prin următoarele probe materiale: - ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 18.07.2017, prin care de la Miachișev V. au fost ridicate copiile actelor privind transferurile bancare efectuate de către Miachișev V. pe numele Ivanov O.; - procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.07.2017, prin care au fost examinate copiile actelor privind transferurile bancare efectuate de către Miachișev V. pe numele Ivanov O.

După cum s-a constatat în ședința de judecată, Lanovoi A. cu bună-știință, prin înșelăciune, sub pretextul că va acoperi prejudiciul material și moral pe cauza penală a lui Copacean O., și ca urmare ultimul să fie eliberat înainte de termen, a

primit de la XXXXX banii în sumă de 40.000 euro, deși nu avea intenția să transmită banii obținuți conform destinației, însă o convingea pe XXXXX că lucrează în această direcție și degrabă Copacean O. va fi eliberat din detenție, cunoscând cu certitudine că, nu va putea să-și onoreze obligația asumată.

Faptul recepționării sumei de 40.000 euro de către Lanovoi A., se confirmă prin declarațiile părții vătămate XXXXX, martorului Miachișev V., martorului Copacean O., cât și prin declarațiile inculpatului date la faza de urmărire penală, care a confirmat faptul că ”pe parcursul unui an, XXXXX a transmis aproximativ 40.000 euro”.

Din aceste considerente instanța nu a reținut ca fiind veridice argumentele inculpatului, precum că cunoaște că banii veneau de la o persoană din Italia, dar pentru ce erau transferați banii nu cunoaște. Or, declarațiile inculpatului sunt combătute prin declarațiile părții vătămate XXXXX, care a declarat că anume de către Lanovoi A. a fost telefonată, care inițial i-a comunicat să transfere 5000 euro, apoi îi solicitat diferite sume de bani și îi spunea că lucrează ca să-l elibereze pe Copacean O. înainte de termen. La fel, declarațiile inculpatului se combat și prin declarațiile martorului Miachișev V., care a declarat că anume Lanovoi A. l-a convins să preia banii transferați sau transmiși de XXXXX și să-i transmită mai departe persoanelor indicate de Lanovoi A., spunându-i că banii sunt fără probleme. Iar din materialele cauzei se confirmă prin cererile de transfer bancar, că Miachișev V. transfera banii primiți de la XXXXX către concubina lui Lanovoi A., Ivanov O.

Astfel, prin cumulul de probe administrat în cadrul cercetării judecătorești, s-a dovedit în afara oricărui dubiu, însușirea banilor în sumă de 40.000 euro de către Lanovoi A., prin intermediul lui Miachișev V., de la XXXXX Fapta prejudiciabilă comisă de inculpat este formată din inacțiunea adiacentă care a constat în înșelăciune, bazată pe încrederea părții vătămate, și anume că inculpatul va achita prejudiciul material și moral pe cauza lui Copacean O. și ultimul va fi eliberat din detenție. Astfel, Lanovoi A. având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, abuzând de încrederea și buna-credință a părții vătămate, urmărind satisfacerea interesului său personal și material, acționând cu intenție directă a primit de la XXXXX prin intermediul lui Miachișev V. suma de 40.000 euro, în diferite tranșe, atât prin transfer bancar, cât și prin transfer direct prin intermediul persoanelor indicate de XXXXX, însușind astfel banii, ce constituie proporții deosebit de mari.

Faptul că inculpatul nu intenționa să-și onoreze obligațiile asumate față de partea vătămată, se mai dovedește prin însăși declarațiile inculpatului date la faza de urmărire penală, potrivit cărora, din suma de 40.000 euro primită de la XXXXX, aproximativ 15.000 euro au constituit onorariul său, tot din banii transferați, la solicitarea sa, Miachișev V. a procurat două automobile, unul de marca ”Mercedes”, care i-a revenit lui, iar al doilea de model ”BMW”, pe care i l-a dăruit lui Ivanova O.

Astfel, s-a constatat cu certitudine că inculpatul Lanovoi A. a însușit banii în sumă de 40.000 euro de la partea vătămată XXXXX, prin înșelăciune și abuz de încredere. Iar la solicitarea părții vătămate de a-i restitui banii, Lanovoi A. îi promitea că îi va întoarce banii, deși cunoștea cu certitudine că banii au fost cheltuiți și nu va avea posibilitate să-i restituie. Mai mult, după ce s-a eliberat din detenție, Lanovoi A. a mai încetat să răspundă la telefon, când era contactat de partea vătămată, fapt ce încă odată dovedește intenția inculpatului de a o înșela pe partea vătămată și de a nu-și onora obligațiile asumate, cât și de a profita de banii părții vătămate urmărind doar scopul de cupiditate.

Faptul dobândirii ilicite a banilor părții vătămate s-a confirmat cert în cadrul cercetării judecătorești prin declarațiile părții vătămate XXXXX, martorilor Miachișev V., Copacean O. și Caterneac N., dar și prin probele materiale administrate în cadrul cercetării judecătorești, și anume procesul-verbal de ridicare din 18.07.2017, procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.07.2017, care coroborează între ele.

Bunurile dobândite ilicit de la partea vătămată s-au aflat în posesia și folosința inculpatului, care a avut posibilitatea de a beneficia de aceste bunuri. Or, după cum s-a constatat în cadrul cercetării judecătorești din declarațiile inculpatului Lanovoi A., ultimul și-a procurat două automobile, unul de marca "Mercedes" și altul de marca "BMW", ultimul pentru concubina sa, Ivanov O., fapt ce în afara oricărui dubiu dovedește intenția inculpatului de a se eschiva de la executarea obligațiilor asumate prin înțelegerea avută cu partea vătămată. La fel, se dovedește prin însăși faptul că inculpatul încă la momentul încheierii convenției verbale nu avea intenția de a soluționa problema lui Copacean O., știind cert că peste puțin timp se va elibera din detenție și va avea nevoie de bani pentru ași asigura existența, în situația în care nu avea o ocupație profitabilă. La fel, nu intenționa să acopere prejudiciul material și moral pe cauza lui Copacean O., după cum își asuma-se obligația, dar nici să restituie banii însușiți de la partea vătămată, când aceasta i-a solicitat, văzând că este înșelată.

Astfel, intenția inculpatului de a dobândi ilicit bunurile altei persoane a fost dovedită prin cumulul de probe administrate în cadrul cercetării judecătorești. Iar afirmațiile inculpatului precum că i-a transmis o parte din banii primiți lui Copacean O., nu s-au confirmat prin careva probe în ședința de judecată, motiv din care instanța le apreciază ca fiind mincinoase și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus, și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală și care integral demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, alegațiile apărării privind existența unor relații civile și că, raporturile juridice civile dintre părți urmează a fi reglementate de Legea civilă și nu cad sub incidența Legii penale. Or, limita între un acord civil și o escrocherie

este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin bunăcredință a părților, iar în cazul escrocheriei, prin abuz de încredere și înșelăciune.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate de către în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșite în proporții deosebit de mari, în conformitate cu care urmează să poarte răspunderea penală.

La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul nu a achitat prejudiciul cauzat părții vătămate, s-a ascuns de instanța de judecată, fiind anunțat în căutare, anterior a fost judecat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03.06.2009, în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 7 ani și 8 luni închisoare; în baza art. 317 alin. (1) Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare, iar conform art. 85 Cod penal, i-a fost stabilit definitiv pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani.

Pedepsele aplicate le-a ispășit integral, eliberându-se din detenție în august 2015, respectiv antecedentul penal nefiind stins.

Conform art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Alin. (2) lit. b) al aceluiași articol statuează că recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă sau deosebit de gravă.

La caz, recidiva periculoasă în privința inculpatului, ori, infracțiunea pentru care este învinuit se atribuie, conform art. 16 alin. (5) Cod penal, la categoria infracțiunilor deosebit de grave.

Având în vedere cele expuse, ținând cont de lipsa circumstanțelor atenuante și reținerea circumstanțelor agravante în privința inculpatului, existența antecedentelor penale și recidivei periculoase, eschivarea inculpatului de la examinarea cauzei, corijarea și reeducarea lui este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, în limitele prevederilor art. 190 alin. (5) Cod penal

În acest context, lipsesc careva împrejurări care ar genera aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde, ori, infracțiunea comisă se califică ca fiind una deosebit de gravă.

Având în vedere că vinovăția inculpatului a fost integral dovedită, s-a dovedit și cauzarea prejudiciului material părții vătămate.

Prin urmare, acțiunea civilă înaintată de XXXXX este întemeiată, urmând a fi admisă integral, cu dispunerea încasării prejudiciului material în mărime de 40.000 euro, echivalentul a 756.348 lei din contul inculpatului.

3. Avocatul Druță Boris a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Apelantul a invocat că inculpatul personal nu a primit nici o sumă de bani de la XXXXX ci le primea, nu numai de la ea, ci și de la alte persoane, Meachișev V. Acesta gestiona toate mijloacele bănești, ulterior, fiind demonstrat că a procurat și două automobile.

Toate cele menționate mai sus au fost confirmate de către XXXXX care a depus ample mărturisiri în ședința de judecată. Faptul că mijloacele bănești le-a primit doar Meachișev V. se confirmă prin depozițiile acestuia.

Față de Lanovoi A. s-a încălcat principiul individualizării, nu s-au respectat cerințele art. 219-225 Cod de procedură penală. Probele anexate la dosar demonstrează o cu totul altă situație decât cea descrisă de către partea civilă, XXXXX

Instanța nu a dat o apreciere a acțiunilor vădit criminale ale lui Copacean O. și așa zisei părți vătămate XXXXX acțiuni clare care cad sub incidența art. 322, 326, 334 Cod penal.

Nu s-au întreprins suficiente măsuri pentru a asigura prezența lui în ședința de judecată.

Față de Lanovoi A. s-a aplicat o lege eronată, încălcându-se principiul individualizării pedepsei, ignorându-i drepturile prevăzute de art. 6§1 CoEDO - un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța a constatat că, vinovăția inculpatului în comiterea escrocheriei imputate lui este demonstrată prin declarațiile părții vătămate, XXXXX, martorilor Miachișev V., Copacean O. și Caterneac N.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului se mai confirmă și prin următoarele probe materiale: - ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 18.07.2017, prin care de la Miachișev V. au fost ridicate copiile actelor privind transferurile bancare efectuate de către Miachișev V. pe numele Ivanov O.; - procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.07.2017, prin care au fost examinate copiile actelor privind transferurile bancare efectuate de către Miachișev V. pe numele Ivanov O.; - ordonanța de recunoaștere și anexare a documentelor la cauza penală din 19.07.2017, prin care la materialele cauzei penale în calitate de documente au fost recunoscute și anexate copiile

actelor privind transferurile bancare efectuate de către Miachișev V. pe numele Ivanov O.

Obiectul material al infracțiunii de escrocherie comise de Lanovoi A. îl formează banii în sumă de 40.000 euro obținuți de la partea vătămată XXXXX, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Sub aspectul laturii obiective, s-a constatat că în acțiunile inculpatului se regăsesc modalitățile de săvârșire a faptei prejudiciabile urmate de cauzarea unui prejudiciu patrimonial efectiv în proporții deosebit de mari, potrivit laturii obiective a infracțiunii incriminate. Or, conform materialelor cauzei penale, precum și din declarațiile inculpatului date în calitate de învinuit, declarațiile părții vătămate și martorilor audiați la urmărirea penală și în instanța de judecată, s-a constatat cu certitudine că, prin acțiunile sale inculpatul a cauzat un prejudiciu material efectiv părții vătămate XXXXX în sumă de 40000 euro, bani pe care inculpatul i-a primit de la partea vătămată, prin intermediul lui Miachișev V., destinația cărora era acoperirea prejudiciului material și moral pe cauza penală a lui Copacean O., cât și pentru serviciile avocatului.

Însă, după cum s-a constatat în ședința de judecată, Lanovoi A. cu bunăștiință, prin înșelăciune, sub pretextul că va acoperi prejudiciul material și moral pe cauza penală a lui Copacean O., și ca urmare ultimul să fie eliberat înainte de termen, a primit de la XXXXX banii în sumă de 40000 euro, deși nu avea intenția să transmită banii obținuți conform destinației, însă o convingea pe XXXXX că lucrează în această direcție și degrabă Copacean O. va fi eliberat din detenție, cunoscând cu certitudine că, nu va putea să-și onoreze obligația asumată. Faptul recepționării sumei de 40.000 euro de către Lanovoi A. se confirmă prin declarațiile părții vătămate XXXXX, martorului Miachișev V., martorul Copacean O., cât și prin declarațiile inculpatului date la faza de urmărire penală, care a confirmat faptul că ”pe parcursul unui an, XXXXX a transmis aproximativ 40.000 euro”.

Astfel, prin cumulul de probe administrat în cadrul cercetării judecătorești, a fost dovedit în afara oricărui dubiu, însușirea banilor în sumă de 40.000 euro de către Lanovoi A., prin intermediul lui Miachișev V. de la XXXXX

Fapta prejudiciabilă comisă de inculpat este formată din inacțiunea adiacentă care a constat în înșelăciune, bazată pe încrederea părții vătămate, și anume că inculpatul va achita prejudiciul material și moral pe cauza lui Copacean O. și ultimul va fi eliberat din detenție. Astfel, Lanovoi A. având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, abuzând de încrederea și bunacredință a părții vătămate, urmărind satisfacerea interesului său personal și material, acționând cu intenție directă a primit de la XXXXX prin intermediul lui Miachișev V. suma de 40.000 euro, în diferite tranșe, atât prin transfer bancar, cât și prin transfer direct prin intermediul persoanelor indicate de XXXXX, însușind astfel banii, ce constituie proporții deosebit de mari. Faptul că inculpatul nu intenționa să-și onoreze obligațiile asumate față de partea vătămată, se mai

dovedești prin însăși declarațiile inculpatului date la faza de urmărire penală, potrivit cărora, din suma de 40.000 euro primită de la XXXXX, aproximativ 15.000 euro au constituit onorariul său, tot din banii transferați, la solicitarea sa, Miachișev V. a procurat două automobile, unul de marca "Mercedes", care i-a revenit lui, iar al doilea de marca "BMW", pe care i l-a dăruit lui Ivanova O.

Astfel, s-a constatat cu certitudine că inculpatul a însușit banii în sumă de 40.000 euro de la partea vătămată XXXXX, prin înșelăciune și abuz de încredere. Iar, la solicitarea părții vătămate de a-i restitui banii, Lanovoi A. îi promitea că îi va întoarce banii, deși cunoștea cu certitudine că banii au fost cheltuiți și nu va avea posibilitate să-i restituie. Mai mult, după ce s-a eliberat din detenție, Lanovoi Al-dr a mai încetat să răspundă la telefon, când era contactat de partea vătămată, fapt ce încă odată dovedești intenția inculpatului de a o înșela pe partea vătămată și de a nu-și onora obligațiile asumate, cât și de a profita de banii părții vătămate urmărind doar copul de cupiditate, faptul dobândirii ilicite a banilor părții vătămate s-a confirmat cert prin declarațiile părții vătămate XXXXX, martorilor Miachișev V., Copacean O. și Caterneac N., dar și prin probele materiale administrate în cadrul cercetării judecătorești, și anume procesul-verbal de ridicare din 18.07.2017, procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.07.2017, care coroborează între ele.

Bunurile dobândite ilicit de la partea vătămată s-au aliat în posesia și folosința inculpatului, care a avut posibilitatea de a beneficia de aceste bunuri. Or, după cum s-a constatat în cadrul cercetării judecătorești din declarațiile inculpatului, ultimul și-a procurat două automobile, unul de marca "Mercedes" și altul de marca "BMW", ultimul pentru concubina sa, Ivanov O., fapt ce în afara oricărui dubiu dovedești intenția inculpatului de a se eschiva de a executa obligațiilor asumate prin înțelegerea avută cu partea vătămată. La el, s-a dovedit prin însăși faptul că inculpatul încă la momentul încheierii convenției verbale nu avea intenția de a soluționa problema lui Copacean O., știind cert că peste puțin timp se va elibera din detenție și va avea nevoie de bani pentru ași asigura existența, în situația în care nu avea o ocupație profitabilă. La fel, nu intenționa să acopere prejudiciul material și moral pe cauza lui Copacean O., după cum își asuma-se obligația, dar nici să restituie banii însușiți de la partea vătămată, când aceasta i-a solicitat, văzând că este înșelată.

Deci, intenția inculpatului de a dobândi ilicit bunurile altei persoane a fost dovedită prin cumulul de probe administrate în cadrul cercetării judecătorești. Iar afirmațiile inculpatului precum că i-a transmis o parte din banii primiți lui Copacean O., nu s-au confirmat prin careva probe în ședința de judecată, motiv din care instanța le-a apreciat ca fiind mincinoase și fiind relatate de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus, și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, s-a confirmat și latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie manifestată prin intenția directă a inculpatului, urmărind un scop de cupiditate, care dorea și admitea obținerea banilor de la partea vătămată, prin înșelăciune și abuz de încredere, inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora. Inculpatul a încredințat partea vătămată că va achita prejudiciul material și moral în dosarul lui Copacean O., cunoscând cu certitudine că nu va face acest lucru și eliberarea lui Copacean O. din detenție nu este în puterile sale. Mai mult, că inculpatul se alia în detenție și nu avea asemenea posibilitate de rezolvare a problemei, ce se confirmă cert intenția inculpatului de a o înșela pe partea vătămată.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 CoEDO.

Inculpatul anterior a fost judecat, nu a achitat prejudiciul cauzat părții vătămate, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, s-a ascuns de instanța de judecată, fiind anunțat în căutare, cauza fiind examinată în lipsa lui.

La caz, instanța de fond, întemeiat a reținut recidiva periculoasă în privința inculpatului, or infracțiunea pentru care este învinuit se atribuie, conform art. 16 alin. (5) Cod penal, la categoria infracțiunilor deosebit de grave.

Circumstanțe atenuante stabilite de art. 76 Cod penal, nu sunt prezente, iar circumstanțe agravante, urmează a fi apreciate comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

În acest sens, instanța de apel a considerat că instanța de fond, aplicând inculpatului, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen de 4 ani, a respectat prevederile legale ce reglementează instituția aplicării pedepsei și prin această concluzie se va atinge scopul propus de legiuitor la art. 61 Cod penal.

Potrivit art. 219 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală.

Conform art. 14 alin. (1) Cod civil persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel.

Conform art. 1398 alin. (1) Cod civil cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Respectiv, ținând cont de faptul că din probele analizate și apreciate de instanța de judecată s-a constatat cert că Lanovoi A. a însușit prin înșelăciune și abuz de încredere de la XXXXX bani în sumă de 40.000 euro, echivalentul a 756.348 lei, instanța de fond, întemeiat a dispus încasarea din contul lui în folosul XXXXX a prejudiciul material cauzat prin infracțiune în mărime de 756.348 lei.

5. Avocatul Druță Brois a declarat recurs ordinar solicitând, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motivul că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Recurentul a invocat că inculpatul personal nu a primit nici o sumă de bani de la XXXXX Instanța de judecată a stabilit indubitabil, cu certitudine că numai Mechișev V. gestiona mijloacele bănești de la XXXXX Acesta, chiar, ulterior, a procurat alte lucruri, inclusiv și două automobile.

Mențiunile date au fost confirmate de către XXXXX, prin ample mărturisiri depuse în ședința de judecată. Faptul că mijloacele bănești le-a primit doar Mechișev V. se confirmă prin depozițiile acestuia.

Față de inculpat s-au încălcat prevederile art. 219-225 Cod de procedură penală, fiindcă probele anexate la dosar demonstrează o cu totul altă situație decât cea descrisă de către partea civilă, XXXXX

Instanța nu a dat o apreciere acțiunilor vădit criminale ale lui Copacean O. și așa zisei părți vătămate XXXXX, acțiuni care cad sub incidența art. 322, 326, 334 Cod penal.

La examinarea cauzei nu s-au întreprins suficiente măsuri pentru a asigura prezența inculpatului în ședința de judecată.

Față de Lanovoi A. s-a aplicat o lege eronată, încălcându-se principiul individualizării pedepsei, ignorându-i drepturile prevăzute de art. 6§1 CoEDO - un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 p. 2, 6* Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină

indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeuri - instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive din apelul inculpatului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursul nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat

circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate XXXXX, martorilor Miachișev V., Copacean O. și Caterneac N., procesul-verbal de ridicare din 18.07.2017, procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.07.2017, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, indicând și motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal.

Prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatului, este demonstrată concludent prin probele administrate pe caz.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât

cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiuni, și că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Boris Druță, împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău din 13 iulie 2018 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, în privința inculpatului Lanovoi Alexandr XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 08 noiembrie 2019.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun